

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1460. usque ad annum 1478

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118332

§. 171. Idem per Papæ sententiam Regno privatus

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66459](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66459)

missa, Regem de perjurio, sacrilegio, ac Sæcul. XV.
 hæresi convictum declaravit, atque ad A C 1466.
 versus illum excommunicationis sententiam, quam eidem Papa jam a longo tempore minitabatur, pronuntiavit.

§. CLXXI.

Idem per Papæ sententiam regno privatus.

Ea nihilominus cura Papam haud parum sollicitum habebat, ut Virum in-
 veniret, qui excommunicationis decretum *Papiens. epist. 262.*
 executioni mandari curaret. Cæsar enim Podiebracium aperto Marte aggredi, foedusque cum eo initum rescindere detrectabat; Poloniæ ac Hungariæ Reges itidem Bohemum sibi infensum redere timebant, cum aliunde domesticis belli tumultibus impliciti essent: Bohemis autem regni Proceribus non satis virium ad exequendam hanc sententiam erat: ceteri vero nimia loci distantia prohibebantur. Cum igitur Papa iudicium suum, nisi effectui daretur, ludibrio exponi pertimesceret, sententiam differre decrevit. Ast Cardinalis Carvajalus in quodam Patrum Senatu hac super re habito verba fecit: non sunt, inquit, omnia humanis judiciis metienda, in rebus arduis maxima spes in Dei auxilio reponenda; quod si nec Imperator, nec Polo-
 P 2 nus

Sæcul. XV.
A. C. 1466.

nus nec Hungarus Sanctitati suæ præsto erint, adjuvabit tamen Deus, qui de excelso caput impii conteret, modo nostris non desimus partibus, cetera abs dubio perficiet exercituum Dominus. Ad hæc verba omnium Cardinalium animi erigebantur, & ipse Pontifex peracto Sacro solemnni in die Natalis Domini thronum, qui ante summum Altare in Basilica S. Petri collocatus erat, conscendit, ac sententiam pronuntiavit, Regemque Bohemiarum Regno, omnibusque honoribus tanquam hæreticum privavit: subditos vero ab obedientia, & juramenti Religione absolvit, ipsumque Regem, ejusque filios, totamque posteritatem ad consequendas quascunque dignitates inhabiles declaravit. Papiensis Cardinalis summis laudibus extollit Pontificis æquitatem, qua hanc sententiam ferebat: *Ministerium justitiæ, inquit, operati sumus. Justitiæ admiscuimus clementiam. Nulla solemnitas, nullus ordo, nulla expectatio est prætermissa. Rite peracta sunt omnia. In quadriennium a die, quo Reus citabatur, productum est judicium: non negligentia ulla nostra, sed certo semper consilio. Ter flagitante Cæsare, conversionemque ejus spondente, semel autem Principibus Germaniæ id ipsum petentibus, cursum damnationis suspendimus, majori semper favore, quam spe. Ea vero lege continuo promissa est suspensio,*
si inte-

si interim ille fidelibus pacatis nihil noceret. Sæcul. XV.
A.C. 1466.

Indulgentia nostra contumaciter abusus est. Non quietem agens, non iis etiam parcens, quos propter institutum est iudicium. Per has moras sic eos nequiter habuit, sic dure afflixit, ut graves ad nos perferrentur querelæ. Pertulimus tamen patienter omnia, ac licet decepti, in eadem lenitate duravimus, ne aliquando in mali Regis iudicio, aut præcipites aut immisericordes existimari possemus. Ceterum progressu temporis hæc excommunicationis sententia in Regem lata tanti apud Proceres, & Regni status momenti fuit, ut Casimiro Poloniæ Rege Bohemiæ coronam recusante, Hungariæ Rex indicto bello Podiebracium armis infectatus fuerit.

§. CLXXII.

*Pax Polonos inter et Cruciferos
Porussicæ.*

Magis prospero successu legationem obivit idem Rudolphus ad Principes Germaniæ eo fine missus, ut concordiam Polonos inter & Porussicæ equites reduceret. Quippe post crudele bellum inter eos per quatuordecim annos gestum tandem die decima nona Octobris hujus anni pax utrinque confecta est. Rudolphus, cum ante omnes ad Poloniæ Regem hac de re scripsisset, misso ad

P 3

eum